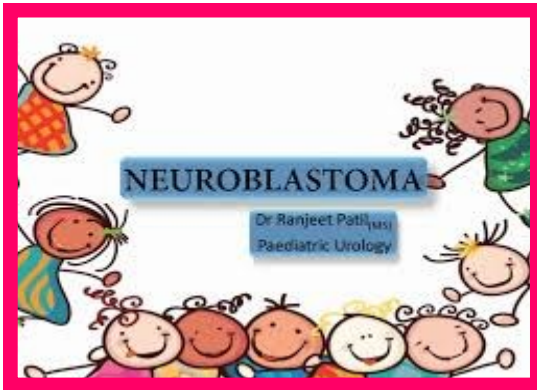

وزارت بهداشت و خانواده (حکومت پنجاب)

نوروبلاستوما

کد: GCC-PA-062/09

واحد آموزش همگانی

تاریخ آخرین بازنگری: ۱۴۰۵/۰۱/۱۵

مراقبت از کودک مبتلا به نوروبلاستوما

اینکه به شما بگویند فرزندتان سرطان دارد تجربه وحشتناک و غیرقابل تحملی است و درمان نوروبلاستوما فشار زیادی روی فرزندتان و خانواده شما وارد می کند. گاهی شاید احساس درماندگی کنید. ولی شما نقش مهمی در درمان فرزندتان ایفا می کنید. در این زمان سخت و دشوار، باید آگاهی خود را بالا ببرید و تا می توانید در مورد نوروبلاستوما و درمان آن اطلاعات کسب کنید.

اینکه اطلاعات داشته باشید به شما کمک می کند تا تصمیمات آگاهانه ای بگیرید و در طول آزمایش ها و درمان ها بهتر بتوانید به فرزندتان کمک کنید. سوال هایتان را از پزشکان بپرسید. در نهایت تا می توانید مراقب خودتان نیز باشید. والدینی که خودشان حمایت لازم را دریافت می کنند، می توانند حمایت بهتری از فرزندان خود نمایند.

منبع:

مارلو، بیمارهای اطفال

درمان

بیشتر موارد نوروبلاستوما نیاز به درمان دارند. نوع درمان به عوامل مختلفی بستگی دارد که شامل سن کودک، ویژگی های تومور و پخش سرطان می شوند.

درمان های عادی نوروبلاستوما شامل جراحی برای برداشتن تومور، پرتو درمانی و شیمی درمانی می شوند. اگر تومور به بخش های دیگر بدن پخش نشده باشد، معمولاً جراحی برای برداشتن تومور و درمان کافی است.

در بیشتر موارد نوروبلاستوما تا زمانی که تشخیص داده شود به بخش های دیگر بدن گسترش یافته است. در این موارد، شیمی درمانی و جراحی اولین درمان هایی هستند که همراه با پرتو درمانی و پیوند مغز استخوان یا سلول های بنیادی بکار می روند.

مقدمه

نوروبلاستوما بیماری نادری است که در آن تومور توپری توسط سلول های عصبی خاصی به نام نوروبلاست ها تشکیل می شود. در حالت نرمال، این سلول های نابالغ رشد می کند و بالغ می شوند و تبدیل به سلول های عصبی طبیعی می شوند ولی در نوروبلاستوما این سلول ها تبدیل به سلول های سرطانی می شوند.

نوروبلاستوما معمولاً در بافت غدد فوق کلیوی یعنی غدد مثلثی شکلی که بالای کلیه ها قرار دارند شروع می شود. نوروبلاستوما مانند سرطان های دیگر می تواند به بخش های دیگر بدن مانند گره های لنفاوی، پوست، کبد و استخوان ها پخش شود (متاستاز شود).

نوروبلاستوما زمانی رخ می دهد که نوروبلاست ها رشد می کنند و بجای آنکه تبدیل به سلول های عصبی شوند، بطور کنترل ناپذیری تقسیم می شوند. دلیل دقیق این رشد آنورمال هنوز ناشناخته است، ولی دانشمندان معتقدند که این رشد آنورمال به نقص در ژن های یک نوروبلاست مربوط می شود که اجازه تقسیم کنترل ناپذیر را می دهد.

نشانه ها و علائم

اثرات نوروبلاستوما بسته به محل شروع بیماری و میزان پخش آن در بخش های دیگر بدن بسیار متفاوت است. اولین نشانه ها اغلب مبهم هستند و ممکن است شامل خستگی، از دست دادن اشتها و تب باشند. ولی از آنجائیکه این نشانه های اولیه به تدریج بیشتر می شوند و شبیه به بیماری های دیگر دوران کودکی هستند، نوروبلاستوما را نمی توان به راحتی تشخیص داد. در کودکان نوروبلاستوما اغلب زمانی کشف می شود که والدین یا پزشک حس می کند که در بخشی از بدن کودک یک توده یا برآ مدگی وجود دارد و اغلب اوقات این توده در شکم کودک است، هرچند که گاهی در گردن، سینه و جاهای دیگر بدن هم دیده می شود.

علائم اختصاصی

شکم ورم کرده، درد شکمی و کم شدن اشتها (اگر تومور در شکم باشد)

⇐ درد استخوان، سیاه شدن چشم ها، کبودی و رنگ پریدگی پوست (اگر سرطان به استخوان ها پخش شده باشد)

⇐ ضعف، کرحی، عدم توانایی جهت تکان دادن بخشی از بدن، مشکل در راه رفتن (اگر سرطان بر نخاع فشار بیاورد)

⇐ آویزان شدن پلک، مساوی نبودن مردمک ها، عرق کردن و قرمز شدن پوست که اینها نشانه های آسیب عصبی در گردن هستند که اگر تومور در گردن باشد به آن سندروم هورنر می گویند .

⇐ مشکل در تنفس (اگر تومور در سینه باشد)

تشخیص

اگر پزشکی تردیدی در مورد نوروبلاستوما داشته باشد، ممکن است لازم شود که آزمایش هایی شامل آزمایش های ساده ادرار و خون، عکس های اشعه ایکس، سی تی اسکن و ام آر آی، سونوگرافی و اسکن استخوان و بافت برداری روی کودک انجام شود تا تشخیص این بیماری تأیید شود.